

12.6.2013

B7-0305/2013 }
B7-0306/2013 }
B7-0307/2013 }
B7-0310/2013 }
B7-0311/2013 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členom 110(2) in 110(4) Poslovnika,

ki nadomesti predloge resolucij naslednjih skupin:

EFD (B7-0305/2013)

Verts/ALE (B7-0306/2013)

S&D (B7-0307/2013)

ALDE (B7-0310/2013)

PPE (B7-0311/2013)

o razmerah v Turčiji
(2013/2664(RSP))

**Ria Oomen-Ruijten, Mairead McGuinness, Cristian Dan Preda,
Arnaud Danjean, Roberta Angelilli, Eleni Teoharus (Eleni Theocharous),
Bernd Posselt, Eija-Riitta Korhola, Ivo Belet, Rafał Trzaskowski**

v imenu skupine PPE

**Hannes Swoboda, Libor Rouček, Raimon Obiols, Ana Gomes,
Richard Howitt, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), María Muñiz De
Urquiza, Emine Bozkurt, Boris Zala, Michael Cashman, Pino Arlacchi,
Liisa Jaakonsaari**

v imenu skupine S&D

**Alexander grof Lambsdorfski, Guy Verhofstadt, Louis Michel,
Graham Watson, Marietje Schaake, Johannes Cornelis van Baalen,
Sarah Ludford, Frédérique Ries, Annemie Neyts-Uyttebroeck,
Edward McMillan-Scott, Hannu Takkula, Kristiina Ojuland**

RC\939893SL.doc

PE509.939v01-00 }
PE509.940v01-00 }
PE509.942v01-00 }
PE509.945v01-00 }
PE509.946v01-00 } RC1

v imenu skupine ALDE

Hélène Flautre, Franziska Keller

v imenu skupine Verts/ALE

Niki Cavela (Niki Tzavela), Fiorenzo Provera

v imenu skupine EFD

RC\939893SL.doc

PE509.939v01-00 }
PE509.940v01-00 }
PE509.942v01-00 }
PE509.945v01-00 }
PE509.946v01-00 } RC1

SL

Resolucija Evropskega parlamenta o razmerah v Turčiji (2013/2664(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, zlasti resolucije z dne 18. aprila 2013 o napredku Turčije za leto 2012¹,
 - ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju pogajalskega okvira za Turčijo z dne 3. oktobra 2005,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2008/157/ES z dne 18. februarja 2008 o načelih, prednostnih nalogah in pogojih iz partnerstva za pristop z Republiko Turčijo² („partnerstvo za pristop“) ter prejšnjih sklepov Sveta o partnerstvu za pristop iz let 2001, 2003 in 2006,
 - ob upoštevanju člena 110(2) in 110(4) Poslovnika,
- A. ker je turška policija 31. maja 2013 v zgodnjih jutranjih urah skušala razgnati skupino protestnikov, ki so že več tednov protestirali proti načrtovanemu podiranju dreves zaradi novega gradbenega projekta v parku Gezi na območju trga Taksim v Carigradu, in pri tem uporabila prekomerno silo;
- B. ker se je nasilno posredovanje policije sprevrglo v spopade s protestniki, ki so se razširili v druga turška mesta, in ker so ob teh spopadih umrli štirje ljudje, na tisoče ljudi je bilo ranjenih, vršile so se množične aretacije, zasebna in javna lastnina pa je bila močno poškodovana; ker je policija proti protestnikom uporabila velike količine solzivca in pločevinke s solzivcem izstreljevala naravnost vanje, s čimer je povzročila hude poškodbe;
- C. ker so demonstracije podprli različni sloji turške družbe; ker so v njih moški in ženske sodelovali v enaki meri;
- D. ker se zdi, da je turška vlada, ko je ostro obsodila dogodke, dosegla ravno nasprotni učinek;
- E. ker 34. člen turške ustave zagotavlja pravico, da se lahko brez dovoljenja organizirajo mirna in neoborožena srečanja in demonstracije; ker njen 26. člen zagotavlja svobodo izražanja, 27. in 28. člen pa svobodo izražanja in neovirano širjenje idej;
- F. ker so protesti povezani tudi s pomisleki v nekaterih sektorjih turške družbe glede vrste nedavno sprejetih sklepov in zakonodajnih aktov o vprašanjih, kot so omejevanje prodaje alkohola in reforme izobraževanja;
- G. ker protestniki vedno bolj izražajo pomisleke glede opazne premajhne zastopanosti manjšin, avtoritarnega upravljanja in pomanjkanja pravne države in dobrega upravljanja ter pravičnega sojenja in dolžnega pravnega postopanja v Turčiji;

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0184.

² UL L 51, 26.2.2008, str. 4.

- H. ker osrednji turški mediji o protestih niso poročali, uporabniki Twitterja pa so bili aretirani;
- I. ker sta se komisar Füle in visoka predstavnica Unije/podpredsednica Komisije Catherine Ashton odzvala na te dogodke;
- J. ker so svoboda zbiranja, svoboda izražanja (tudi prek spletnih in nespletnih družbenih medijev) in svoboda tiska temeljna načela EU;
1. izraža iskreno sožalje družinam protestnikov in policista, ki so izgubili življenje, številnim ranjenim pa želi hitro okrevanje;
 2. izraža globoko zaskrbljenost, ker se je turška policija odzvala na mirne in legitimne proteste v parku Gezi v Carigradu z uporabo nesorazmerne in pretirane sile, in poziva turške oblasti, naj podrobno raziščejo policijsko nasilje, odgovorne privedejo pred sodišče in žrtvam zagotovijo odškodnino; svari turško vlado pred uporabo ostrih ukrepov proti miroljubnim protestnikom in poziva predsednika vlade, naj zavzame združevalno in pomirjevalno stališče, da bi preprečili nadaljnje stopnjevanje nasilja;
 3. poziva turške oblasti, naj zagotovijo in spoštujejo pravice vseh državljanov do svobodnega izražanja, mirnega zbiranja in mirnih protestov; poziva k takojšnji izpustitvi vseh priprtih miroljubnih protestnikov; zahteva natančne podatke o številu priprtih in ranjenih;
 4. obžaluje odziv turške vlade in predsednika vlade Erdogana, ki je s tem, ko ni želel sprejeti korakov za spravo, se ni opravičil in ni bil pripravljen razumeti odziva dela turškega prebivalstva, le še prispeval k nadaljnji polarizaciji;
 5. pozdravlja pomirjujoči odziv predsednika Güla in opravičilo podpredsednika vlade Arinca ranjenim protestnikom ter njun dialog s Platformo Taksim in političnimi opozicijskimi osebnostmi, s čimer sta skušala umiriti napetosti; poudarja pomembnost dialoga med turško vlado in miroljubnimi protestniki;
 6. opominja Turčijo, da bi se morali v vključujoči in pluralistični demokraciji vsi državljani počutiti zastopane in da je vladajoča večina odgovorna za to, da v postopek odločanja vključi opozicijo in civilno družbo; opozicijske stranke pa opominja na njihovo odgovornost, da prispevajo k ustvarjanju demokratične politične kulture v zvezi z različnimi pogledi in mnenji;
 7. je zaskrbljen zaradi nenehnih sporov med političnimi strankami in pomanjkanja pripravljenosti vlade in opozicije, da bi si skupaj prizadevali za soglasje o bistvenih reformah; poziva vse politične akterje, vlado in opozicijo, naj sodelujejo, da bi povečali politični pluralizem v državnih institucijah ter spodbujali posodobitev in demokratizacijo države in družbe;
 8. poudarja, da ima sistem nadzora in ravnotežja oblasti v sodobni demokratični državi bistveno vlogo, kar bi se moralo odražati v sedanjem postopku sprejemanja ustave, takšna država pa mora temeljiti na načelu ločevanja oblasti in ravnotežju med izvršilno, zakonodajno in pravosodno vejo, na spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti svobode

izražanja in svobode tiska, ter na vključujoči politični kulturi, ki dejansko odraža pluralizem demokratične družbe; je prepričan, da organizacija mirnih in legitimnih protestov priča o živahnosti turške civilne družbe; opominja Turčijo, kako pomembno je, da si še naprej prizadeva za dodatno izboljšanje demokratičnih institucij, pravne države ter spoštovanja temeljnih svoboščin;

9. poudarja, da bi bilo treba policijske in pravosodne organe nenehno – tako med formalnim izobraževanjem kot med aktivnim službovanjem – izčrpno usposabljeni o izvajanju Carigrajskega protokola (mednarodne smernice proti mučenju in slabemu ravnanju) ter o primarnosti pravic in svoboščin posameznika;
10. poziva lokalne in nacionalne organe v Turčiji, naj začnejo izvajati javna posvetovanja za vse urbanistične in regionalne razvojne načrte; opozarja, da je treba uravnovežiti gospodarsko rast z družbenimi, okoljskimi, kulturnimi in zgodovinskimi dejavniki; poziva, naj se za vse ustrezne projekte v Turčiji brez izjeme opravi presoja vplivov na okolje;
11. ugotavlja, da izjemni val protestov odraža tudi rastoče nezadovoljstvo delov turškega prebivalstva z ureditvijo načina življenja; znova poudarja, da se morajo vlade v demokratični družbeni ureditvi zavzemati za strpnost ter vsem državljanom zagotavljati svobodo veroizpovedi in prepričanja; poziva vlado, naj spoštuje pluralnost in raznolikost turške družbe ter varuje sekularni življenjski slog;
12. opozarja, da sta svoboda izražanja in pluralnost medijev jedro evropskih vrednot in da resnično demokratična, svobodna in pluralistična družba potrebuje resnično svobodo izražanja; opozarja, da svoboda izražanja ne velja samo za informacije ali ideje, ki so dobro sprejete ali ne veljajo za žaljive, temveč v skladu z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah tudi za izjave, ki žalijo, pretresejo ali vznemirijo državo ali del prebivalstva;
13. je zaskrbljen zaradi vse slabšega stanja na področju svobode tiska, nekaterih cenzurnih ukrepov in vse pogostejše avtocenzure v turških medijih, tudi v internetu; poziva turško vlado, naj podpre načelo svobode tiska; poudarja, da je neodvisni tisk bistvenega pomena za demokratično družbo, ter v zvezi s tem opozarja na pomembno vlogo sodstva pri zaščiti in krepitvi svobode tiska, kar zagotavlja prostor za svobodne javne razprave; je zaskrbljen, ker je veliko število novinarjev v zaporih in proti njim potekajo številni sodni procesi; poziva k izpustitvi aktivistov na družbenih omrežjih;
14. ponovno izraža zaskrbljenost, ker je večina medijev združenih v lasti velikih konglomeratov, ki imajo zelo raznovrstne poslovne interese; ponovno poziva k sprejetju novega zakona o medijih, ki mora med drugim obravnavati vprašanja neodvisnosti, lastništva in upravnega nadzora;
15. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/podpredsednici Evropske komisije, generalnemu sekretarju Sveta Evrope, predsedniku Evropskega sodišča za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in parlamentu Republike Turčije.